

[Pelle Voigt]

punkt, sådan at boligministeren kunne tage sit forslag tilbage og lave noget, som der er hold i.

Dette her besynderlige forslagskompleks har allerede ført til kaotiske udskiftninger på ordførerbenken i Det Radikale Venstre. Det har ført til en strøm af protester fra alle organisationer og repræsentanter, der har forstand på disse her ting. Boligministeren har selv erkendt, at forslaget skal laves grundlæggende om, for at det overhovedet kan bruges til noget. Det eneste, vi egentlig har, er et ubehageligt signal, der er sendt ud til landets pensionister om, at på en eller anden måde skal de flås lidt, på en eller anden måde skal de komme til at betale på boligstøtten, men vi ved ikke rigtig hvordan. Det er efter min mening helt og aldeles uværdigt.

Jeg vil så sige til nogle ordførere, vi endnu ikke har hørt heroppefra, nemlig ordførerne for Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet, at man jo, da dette forlig blev indgået, og da disse spørgsmål blev drøftet, gjorde et stort nummer ud af, at her var ikke tale om rene besparelsesforslag, her var tale om nærmest geniale boligpolitiske tiltag, en oprydning i huslejebegrebet, som man i sig selv måtte forholde sig positivt til.

Nu forsvinder disse her ting jo som dug for solen. Der er kun de rene nedskæringer over for pensionister tilbage, og vi ved oven i købet ikke engang, hvordan de vil blive gennemført.

Ekstra bizart synes jeg det virker på basis af den ordveksling, der var mellem fru Lizzie Lichtenberg og fru Kirsten Jacobsen her i Folketinget den 10. januar, da vi behandlede SF's forslag til en ny lejelov. Her forklarede fru Lizzie Lichtenberg på én overordentlig snørklet og besynderlig måde, men stærkt hjulpet af fru Kirsten Jacobsen, at Det Konservative Folkepartis boligpolitik og Det Konservative Folkepartis holdning til, hvordan lejeloven skulle udformes, var, at man på den ene side skulle have et frit boligmarked og på den anden side skulle have et socialt afbalanceret boligmarked, som så på en eller anden måde skulle tilvejebringes – sådan opsummerede fru Kirsten Jacobsen det i hvert fald uden at blive modsagt af fru Lizzie Lichtenberg – igennem en tilbagevenden til den individuelle boligstøtte og bolig sikring, som vi kendte før 1966.

Jeg vil sige, at efter at dette her forslag fremkom på denne her fuldstændig kaotiske måde, og på baggrund af de signaler, som den konser-

vative ordfører altså kom med her i Folketinget den 10. januar, er vi kommet i en situation, som egentlig kun kan betegnes som fuldstændig bizarr. Det eneste, vi kan håbe, er naturligvis, at boligministeren eller regeringspartierne ordførere i den grad tager fornuften fangen, at man frivilligt trækker det her tilbage. Det vil være meget ubehageligt, synes jeg, hvis vi tvinges til at sætte det spørgsmål til afstemning i overensstemmelse med Folketingets forretningsorden. Men det kan da blive nødvendigt, og egentlig synes jeg, det er det eneste anstændige, man kan gøre i denne sag.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Hr. Pelle Voigt nævnte i sit indlæg, at han ikke forstod min ordførertale ved en tidligere lejlighed her i Tinget, nemlig den 10. januar. Det kan da godt være, hr. Pelle Voigt opfatter det som meget snørklet, men jeg tror snarere, det er, fordi hr. Pelle Voigts politiske opfattelse ligger så langt væk fra den konservative opfattelse, at det er deri, man skal finde det uforståelige. Vi vil i en anden retning med boligpolitikken end Socialistisk Folkeparti. Vi ønsker ikke en socialistisk boligpolitik på samme måde, som hr. Pelle Voigt ønsker det. Derfor kunne det jo ske, at han netop ikke forstod vore tanker.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg tror i og for sig, at jeg helt trygt kan forlade mig på, at fru Lizzie Lichtenberg ikke går ind for socialismen. Det har jeg fuldstændig forståelse for, og jeg har heller aldrig mistænkt fru Lizzie Lichtenberg for at være den slags sympatier.

Men jeg vil, tror jeg, forlade mig på, at det fortsat er sådan med Det Konservative Folkepartis politik på dette område, som fru Kirsten Jacobsen forklarede og udlagde det i debatten den 10. januar. Vi har i hvert fald aldrig fået nogen anden forklaring, og vi må konstatere, at enten var der slet ingen mening i det indlæg, der blev afgivet dengang, eller også var der den mening, som fru Kirsten Jacobsen gav udtryk for.

Og den hænger på ingen som helst måde sammen med de tanker, der er lagt frem her i